

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7344

гр. София, 01.10.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67
състав, в закрито заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Станимира Друмева

като разгледа дело номер **9520** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на М. М., ЛНЧ [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]Б, с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 1, против заповед № 3-2358/21.09.2021 г., издадена от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ - С., с искане за отмяната ѝ от съда като незаконосъобразна и неправилна.

В жалбата се съдържа и особено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед до произнасяне на съда с окончателен съдебен акт. Не са изложени конкретни доводи в подкрепа на искането.

Ответникът представя административната преписка по издаване на оспорената заповед. Не изразява становище по особеното искане.

Съдът, след преценка на изложеното в жалбата, представените от страните доказателства и съобразно закона намира особеното искане за процесуално допустимо, а разгледано по същество - неоснователно.

Със заповед № 3-2358/21.09.2021 г., издадена от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ - С., на основание чл. 42, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 1 и чл. 44, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), са наложени принудителни административни мерки „експулсиране“ и „забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите - членки на Европейския съюз“ за срок от 5 години на чужденеца М. М.. В заповедта е указано, че на основание чл. 44, ал. 4, т. 3 от ЗЧРБ подлежи на незабавно изпълнение.

Правната регламентация на принудителните административни мерки по ЗЧРБ се съдържа в глава пета, раздел 1 от закона. Законът дефинира видовете принудителни административни мерки. С нормата на чл. 44, ал. 4 от ЗЧРБ се определя кои мерки подлежат на незабавно изпълнение и това са: т. 1) заповедите за отнемане на правото на пребиваване в Република България поради наличието на основанията по чл. 10, ал. 1, т. 1 и 1а; т. 2) заповедите за налагане на забрана за влизане и пребиваване на

територията на държавите - членки на Европейския съюз поради наличието на основанията по чл. 10, ал. 1, т. 1 и 1а, и т. 3) заповедите за експулсиране. В конкретния случай е налице предварително изпълнение на административен акт, допуснато по силата на закона. Доколкото е налице допуснато от законодателя предварително изпълнение на заповедта следва да е налице основание за спиране на изпълнението със същата степен на значимост - допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата степен правните интереси на засегнатото лице. В съответствие с чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 2 от АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. В тежест на оспорващия е да установи, че предварителното изпълнение на акта би могло да му причини значителни или трудно поправими вреди, а не че са настъпили обстоятелства, които по принцип са с негативни последици за него. Във всеки отделен случай се преценява дали защитата на частния интерес може да бъде противопоставима на обществения интерес, презюмиран от закона и да го преодолява.

В случая липсва обосновка на претенцията за спиране. В искането не се съдържат конкретни доводи, обуславящи наличие на предпоставките на чл. 166, ал. 2 от АПК. Не са посочени видът и характерът на евентуалните вреди. Липсват каквито и да е твърдения от жалбоподателя, които да са подкрепени и със съответни доказателства, поради което не се обосновава нито една от хипотезите на законовата разпоредба. Целта на допуснатото по силата на специалния закон предварително изпълнение е да защити важни държавни или обществени интереси, при което следва да е налице съразмерност между тях и интересите на адресата на акта, съответно степента на вредите, които биха настъпили за последния. В случая оспорващият не е установил наличието на защитим частен интерес, противопоставим на защитения от закона обществен такъв.

С оглед изложеното искането за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 3 от АПК, съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на М. М., ЛНЧ [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]Б, с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 1, за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповед № З-2358/21.09.2021 г., издадена от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ - С., с която са му наложени принудителни административни мерки „експулсиране“ и „забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите - членки на Европейския съюз“ за срок от 5 години.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд на Република България в седмодневен срок от съобщаването на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: